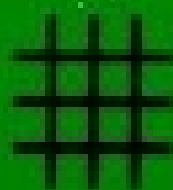

SERVICIUL PROPAGANDEI LEGIONARE

ION BANEA

CE ESTE ȘI CE VREA
MIȘCAREA LEGIONARĂ

— Cărțică pentru sâteni —

EDIȚIA A III-a

TIPOGRAFIA VESTEMEAN SIBIU

CĂRTICICĂ PENTRU SĂTENI

Serviciul Propagandei Legionare, Sibiu, 1940, Ed. a III-a

ION BANEA

PENTRU CINE ESTE SCRISĂ CĂRTICICA ACEASTA

Cărticica aceasta este scrisă pentru voi iubiți camarazi de la coarnele plugului. Pentru voi, cei care frământați pământul țării noastre de dimineață și pînă seară, pământul de la care așteptăm bunăstarea și bogăția ce ni se cuvine, după munca și drepturile noastre.

Și mai este scrisă pentru fiecare român cu sufletul curat de murdăria politice veninoase, care ne-a făcut tuturor atîta rău.

Cu un cuvînt este scrisă, pentru toți românii de la sate cu inima și sufletul curat.

DE CE AM SCRIS O CARTE ANUME PENTRU ȚĂRANI ?

Pentru mai multe cauze.

S'a băgat de seamă că în foarte multe părți multi dintre oamenii satelor nu pot face deosebirea între legionari și alte partide politice. Și chiar atunci cînd o fac de multe ori nu cunosc tot ce ne desparte pe noi, de cuvîntătorii partidelor vechi.

Asadar în primul rînd o scriem pentru a da toate lămuririle și cunoștințele folositoare și trebuincioase, pentru ca sătenii noștri să înțeleagă bine credința legionară a Căpitanului, care asemenea unei semințe bune, crește tot mai tare pe întreg cuprinsul țării.

În al doilea rînd și pentru că alte cărți cari s'au scris, tot despre ceea ce spunem aici sunt foarte pe larg scrise și sătenii nu au timp să le citească și de multe ori cu vorbe cari nu sunt înțelese toate.

DESPRE CE VOM SCRIE ÎN CĂRTICICA ACEASTA ?

În această cărticică vom încerca să lămurim și să povestim pe înțelesul tuturor, ce sunt legionarii și ce este organizația lor, Legiunea. Ce urmărește această organizație și care este idealul ei.

Noi credem că este potrivit să povestim aceste lucruri și să le lămurim pentru că s'au spus de către dușmanii legionarilor prea multe rele despre ei și organizația lor pe nedreptul, iar în al doilea rînd pentru că legionarii sunt oamenii zilei de mîine, cari vor conduce această țară și este foarte potrivit să fie bine cunoscuți atît ei cît și gîndurile lor.

Dar pentru ca să poată fiecare să pătrundă mai bine rostul celor ce dorim noi să arătăm, trebuie să ne oprim puțin asupra altor lucruri. Așa de pildp, va fi de mare folos să vedem care a fost starea noastră mai anii trecuți, cînd nu eram toți laolaltă și cum am trăit după războiu, pînă în zilele acastea, pentru că atunci mai ușor vom înțelege gîndurile legionare și se va vedea mai clar ce drumuri trebuie să apucăm pentru a ne duce spre biruința românismului.

Numai cînd cunoști bine ziua de ieri cu învrățămintele ei, poți să judeci cum să lucrezi în ziua care vine, pentru ca să-ți aducă cît mai mult folos.

STAREA DE IERI A ROMÂNILOR

Noi românii pînă acum 20 de ani, cînd ne-a ajutat Dumnezeu și ne vedem uniți, trăiam despărțiți și supuși altor neamuri și îmăprțiți.

Ardelenii în Ungaria, Bucovinenii în Austria, Basarabeni în Rusia și între aceste provincii de români subjugăți se găsea România Mică, Regat de sine stătrăor, sau "țara" cum i se mai spunea. Adică țara noastră românească.

Nu prea aveam școli românești în aceste provincii subjugate și unde erau, trebuia ca copilașii noștri să învețe în limba celor cari ne asupreau.

În privința economiei și a stării de bogăție, noi, deși eram muncitori și harnici, eram cei din urmă. Cu greu își ducea bietul român traiul de azi pe mîne și în treburile obștești nu prea era nici întrebare și nici băgat în seamă. Cu toate aceste împrejurări dușmănoase, pentru noi toți cari ne duceam traiul sub stăpîniri străine, românii din toate părțile nu s'au lasat, ci luptînd împotriva tuturor greutăților s'au organizat. Și-au făcut școli confesionale, susținute din puținul fiecăruia, s'au facut asociații culturale, pentru a ține trează conștiința de român, s'au înjghebat bănci pentru ca să aducă o înviorare în viața economică a românilor și așa printre picături, cum s'ar zice, s'a ridicat o adevărată organizație românească în statele în care trăiam.

CE NE-A ȚINUT PE NOI?

Credința creștină și dragostea de neam.

Dacă nu ne-au putut nimici și dacă n'au putut dușmanii neamului românesc să smulgă din inimile noastre conștiința de români, aceasta se datorește mai ales la doua idei mari, de care s'au călăuzit stramoșii: alipirea noastră lângă Sfânta Biserică și învățăturile ei și apoi dragostea de neam.

Credința noastră creștină a fost aceea care ne-a mîngîiat în toate vremurile și bune și rele și tot prin ea ne-am mîntuit. Ștînd în jurul altarelor și al sfințelor biserici, am putut noi să rezistăm și să învingem toate greutățile și toate asupririle. La umbra crucii s'a născut neamul acesta, sub binecuvîntarea ei a trăit, și prin cruce și ascultînd învățăturile ei sfinite a și învins. De cîte ori s'au abătut necazuri și furtuni peste capetele părinților noștri, ei se adunau "în cete sub troițe" și acolo ștînd la sfat, după ce se rugau lui Dumnezeu porneau să-și apere credința și glia. Biserica a fost pentru noi totul. Aici am găsit și îndemn și mîngîiere. Și loc de odihnă și loc de îmbărbătare.

Dragostea de neam tot dela Biserica am primit-o și am cultivat-o. Dela ea am aflat mai întai că noi, cei răsleții suntem frați și ne tragem toți din aceeași tulpină. Ea a fost păstrătoarea comorilor naționale. Am putea să spunem că pentru noi românii Biserica se confundă cu Istoria. Această dragoste de țară și de neam a făcut să ne fie soarta mai puțin dureroasă și vînturile nenorocirilor care s'au abătut peste noi să nu ne poată clătina. Creștea în sufletele noastre nădejdea

că va veni odată timpul, cînd toți cei care eram despărțiți vom fi uniți, formînd o singură țară cu o singură stăpînire, cu o singură lege, și cu un singur Domn.

RĂZBOIUL UNIRII

Cu această stare de lucruri iată că în 1914 se deslănțuiește cel mai mare război, pe care l-a cunoscut lumea. A fost un război al neamurilor.

Unele au luptat pentru ca să-și poată apăra ființa lor și să asuprească mai departe pe acelea care le aveau sub stăpînire, iar altele au pus mîna pe arme pentru a se elibera din sclavie și pentru a-și croi o altă soartă.

Printre acestea din urmă am fost și noi. Socotind că a venit plinirea vremii și pentru neamul românesc, toți din toate părțile, conducători și țărani, au lucrat din răspuțeri și s'au jertfit pentru îndeplinirea idealului național: Unirea cea mare.

Multe sute de mii de oermeni au murit pentru această sfințită credință. Prin jertfa noastră, prin sîngele care s'a vărsat atît în ultimul război, cît și în celelalte nenumărate, și prin ajutorul Celui de sus, la pacea care a urmat ne-am văzut și noi cu cel mai sfinț gînd îndeplinit România Mare, în hotarele ei cele firești, așa după cum fusese altădată Dacia cea fericită.

MARE BUCURIE

Mare bucurie a fost atunci. De nedescris. Ar trebui ca oameni foarte pricepuți în meșteșugul scrisului să aștearnă pe hîrtie toată veselia de care era stăpînit întregul suflet românesc, cînd s'a văzut în casa lui proprie, în țara lui. De bucurie au fost uitate atunci toate necazurile. Și cu bunătatea lui aproape nemărginită, neamul acesta care a suferit așa de cumplit, care a avut tirani mari, a iertat atunci pe toată lumea. Nu a căutat să se răzbune, ci după cuvîntul Evangheliei (le-)a zis frați și celor ce l-au urît pe el.

A crezut ca de atunci înainte se vor sfîrși toate amarurile și toate durerile care i-au sfîrtecat sufletul. Că noi vom putea trăi fericiți și stăpîni în casă la noi, în țara noastră așa de mare, bogată și iubită.

VIN DURERILE. VIN STRĂINII

Dar iată că lucrurile nu s'au întîmplat așa. Căci odată cu bucuria au venit și două mari nenorociri peste capetele noastre. Una din aceste primejdii a fost și este aceea, că odată cu întregirea hotarelor am cuprins între ele și un număr foarte mare de străini, mai ales jidani. Și n'a fost îndeajuns cu cei care se găseau aici, ci jidovimea simțind că noi devenim o țară foarte bogată au venit atunci ca stolurile, mulți de tot și vin mereu încă și astăzi. Nimeni nu le-a pus nici o piedecă. Ori neamul acesta de oameni pe unde se aseză face prăpăd ca lăcustele. Ei cuceresc negustoria de tot felul, se ocupă cu cîrciumăritul și pentru ca să-și poată face, împotriva legilor, afacerile lor necinstite, dau bacșisuri, cumpără sufletele ușurate, prin toate mijloacele răspîndesc necinstea și patima și în chipul acesta încetul cu încetul, ei ajung ca prin puterea banului să fie stăpîni și să poruncească.

TRĂDAREA CONDUCĂTORILOR

O nenorocire nu vine niciodată singură. Așa s'a întâmplat și acum. Din pacostea întâia, am ajuns la a doua. Conducătorii neamului nostru, în loc să fie mândri și să lucreze cu râvnă pentru frații lor mici și necăjiți, bucurăși că au unde și cum, ei s'au dat la tot soiul de afaceri ticăloase, toate făcute pe spinarea țării și a noastră, și în unire cu jidanii și alți dușmani ai propășirii noastre, ei au trădat sfintele drepturi ale românilor. Noi am fost trădati de către conducători. Cea mai urită trădare din câte a cunoscut istoria noastră,

În chipul acesta s'a întins peste pământul țării noastre, jalea grea și amară. Jalea aceasta care a despărțit lumea românească în două.

Deoparte, sus, conducătorii împreună cu jidanii și dușmanii neamului românesc care petrec și se desfătează în plăceri și bani, fără grije de nevoile poporului, ca și cum după ei ar putea să vie potopul, iar de altă parte, jos, mulțimea celor năpăstuiți, milioanele de români, care trăesc după urma muncii lor, la coarnele plugului sau în fabrici cu ciocanul, ori niste bieți slujbași mititei pe la serviciile statului, mulțimea aceasta, mai ales a satelor care nu mai are nici doi lei ca să-și cumpere chibrituri și aleargă pînă la al patrulea vecin să-și ia puțin jăratec pentru a-și face focul să fiarbă mălaiul.

Aici s'a ajuns din pricinărdării conducătorilor surzi la mulțimea

necazurilor care stăpînesc țara.

"Niciodată în lume nu s'a văzut un tablou mai revoltător, mai dureros și mai obraznic. Pe deasupra milioanele de gospodării care se distrug, deasupra milioanele de suflete sărace care plîng se înalță batjocoritor palatul tîlhăresc al jefuitorului de țară. Pe deasupra acestor ruine întinse cît ține pământul românesc, o ceată de mișei, o ceată de imbecili, o ceată de tîlhari fără rușine și-au ridicat palate în sfidarea țării care geme de durere și spre pălmuirea suferinței tale, țaran român".

Aici ar fi să se scrie multe. Multe de tot. Cărți mari, ca celea vechi ce se mai găsesc pe la biserici pentru ca să poată cuprinde toată ticăloția, toate afacerile care s'au săvîrșit de 20 de ani încoace. Nu este țară în lumea aceasta, pe spinarea căreia să se fi făcut mai multe furtișaguri, afaceri necinstite și blăstămății ca în a noastră.

Și apoi dacă ar fi rămas numai atît și încă puteam zice bogdaproste, dar răul s'a întins și mai adînc.

Partidele politice și oamenii lor, pentru ca să cîștige voturile, ca prin ele să ajungă la putere, au promis lucruri care nu se puteau face, au mințit, au dat bani și băutură, au bîrfit, au aruncat cu noroi în toți cei care mai erau cinstiți și, au răscolat pe unii contra altora, și în felul acesta au semănat între oameni scîrba și vrăjmășia.

Politica a mers pînă la vărsarea de sînge. Din aceste pricini a scăzut credința în Dumnezeu și dragostea pentru Patrie și Neam, adică tocmai ceea ce ne-a ajutat pe noi să trecem de vremurile de urgie, altădată. Nu numai trupul neamului l-au istovit prin foame și lipsuri dar prin aceste patimi amintite, conducătorii și străinii au nimicit și sufletul românilor, de am ajuns acum un fel de turmă, fără păstor, care să se îngrijească de ea. Dintr'o țarp în care se găsesc toate bunurile lăsate de Dumnezeu și cu oameni harnici și vrednici, s'a ajuns la deznădejdea și ruina de astăzi. Știți zicala: bună țară, rea tocmeală.

ÎNCEPUTURILE UNEI LUMI NOI...

În Biblie ni se spune, că atunci cînd a voit Dumnezeu să distrugă Sodoma și Gomora pentru păcatele și destrăbălarea în care au căzut, credinciosul Loth l-a rugat să se îndure și să nu le nimicească.

Milostivul Dumnezeu, i-ar fi ascultat rugăciunea, dacă ar fi fost cel puțin vreo 5-10 inși cumsecade, Dar nu s'au găsit nici atîția și blestemul cel sfînt a căzut peste ele. De aici se vede că acolo unde este cît de cîtă vrednicie, Dumnezeu își arată marea Lui bunăvoință. Așa s'a întâmplat și cu noi, românii. Oricît ne-am fi întors cu fața de la sfintele învățături ale lui Dumnezeu și oricît s'ar fi afundat în păcate cei care au avut în mîină soarta neamului, rugăciunile cele multe care se fac pe la mănăstirile și bisericile țării, cinstea și curățenia sufletească a afitor oameni de treabă, apoi mulțimea copiilor nevinovați, care nu sunt cu nimic răspunzători de starea de azi, care rămîne pe umerii lor, au făcut ca Dumnezeu să se îndure spre noi și să nu ne lase pierzării.

El a dat gînduri bune tineretului de la școli, care încă din anul 1922 a arătat primejdiile care amenință viitorul nostru. Studențimea a arătat cu mult curaj și primejdia numărului mare de jidani și păcatele celor care se învîrtesc cu ei.. Dar nu numai atît. Tineretul nu s'a mulțumit să spună ce e rău, ci a venit și a arătat și cum se poate îndrepta starea de lucruri, El a pornit la luptă și la treabă. În fruntea acestui tineret cărturăresc, găsim din cele dintîi timpuri mai mulți inși care s'au dovedit a fi buni conducători, printre care tot mai deosebit s'a înalțat CORNELIU ZELEA-CODREANU pe care au început să-l numească Căpitan, adică își recunosc în el, pe acela care este mai vrednic a sta în fruntea generației de după război, și altul ION MOȚA, suflet viteaz, minte ageră, luptător și conducător desăvîrșit. Unul din Moldova

și altul din Ardeal. Sub conducerea acestor tineri, s'a pornit studențimea și tinerimea țării să-și croiască o altă soartă atît pentru ea cît și pentru neamul ei...

SUFERINȚA TINERETULUI

De acum 15 ani, mult a mai avut de îndurat această tinerime a țării românești. Nici o altă tinerime din lume nu a fost așa de chinuită. Dacă ar fi să adunăm toate zilele de închisoare făcute de toți cei care au pornit pe drumul de jertfă s'ar aduna mai multe sute de ani. Iar morții care au căzut pentru credința cea nouă ar face un cimitir destul de mare. Dar cu toate acestea tineretul nu s'a lăsat. A mers mereu înainte.

VIN ȘI BĂTRÎNII

Văzînd această luptă a celor tineri și mai ales vitejia de care dau dovadă, mulți dintre oamenii de treabă și cinstiți dintre cei bătrîni, au venit să se alătore ca să-i sprijinească și mai de folos să fie lupta. A mers așa vreo cîțiva ani. Și mai bine, și mai rău. O mică întîrziere pentru cîștigarea biruinței pentru care luptau, venea și de acolo, că în fruntea tineretului s'au așezat oameni bătrîni, care nu puteau ține pasul cu ei. Un bătrîn la război greu se poate pune cu un tînăr. Tineretul iubește și stimează și azi foarte mult pe bătrîni cumsecade și cinstiți și le ascultă sfaturile, căci doar așa zice și proverbul: dacă n'ai bătrîni trebuie să-i cumperi, dar tot o altă zicătoare spune, că la vremuri noi trebuiesc oameni noi.

ÎNCEPUTURILE MIȘCĂRII LEGIONARE

Legiunea "Arhanghelul Mihail"

După multă zbatere și ani grei de necazuri și frămîntări de abia în 1927 tinerimea din țara noastră și-a făcut o organizație a ei proprie, în fruntea căreia stă de atunci Corneliu Zelea-Codreanu, CĂPITANUL.

Organizația aceasta s'a numit Legiunea "Arhanghelul Mihail", iar cei care luptau în ea se numesc legionari. Lupta legionară, frămîntarea lor, și mai ales gîndurile, adică programul pentru ziua de mîine, formează Mișcarea Legionară.

Iată în cîteva cuvinte cum arată chiar Căpitanul ce înseamnă lupta și steagul pe care l-a ridicat el și mai ales ce sunt și ce vreau legionarii:

„Am înălțat un steag.

În contra lor, în contra celor care au ruinat țara, în contra cetelor de străini și înstrăinați care ne-au supt și măduva din oase, am înălțat un steag.

Cînd am plecat sub umbra lui, am cerut binecuvîntarea ostașilor care au căzut pe cîmpul de luptă pentru România Mare și am făcut apel la toți acei care au rămas în viață în urma grelelor lupte.

Steagul acesta sfințit în bătălii îl purtăm de la un capăt la altul al țării.

El îmbărbătează pe ai noștri și bagă groază în adversari".

Și după aceea spune:

„Ne-am numit legionari.

Noi slujitorii acestui steag nu ne-am legat împreună ca să furăm țara, nu ne-am legat împreună să ne căpătăm partizani și să le dăm ca să roadă oase din oasele țării.

Noi ne-am legat împreună să rămînem săraci pînă la mormînt, vom săraci și acei ce suntem bogați, dar ne-am legat să biruim. Să învingem și să răzbunăm. Stăm gata de jertfă, stăm gata de moarte cu toții.

Acestia suntem noi legionarii".

Și acum să vedem ce este Mișcarea Legionară.

De ce se cheamă Mișcare ? Și ce este o Mișcare ?

O mișcare însemnează răscularea sufletească și stăruința întregului neam, cu mic cu mare, bărbați și femei, tineri și bătrîni pentru a-și croi o altă stare, o alta soartă. Fiecare luptă într'o mișcare pentru binele tuturor. Pentru sine nu cîștigă nimeni, nimic. Ba dimpotrivă, pierde. Uneori și viața și-o pierde jertfindu-se pentru binele mișcării și al scopurilor ei.

MIȘCĂRI NAȚIONALE ÎN ISTORIA NOASTRĂ

Neamul nostru a avut asemenea mișcări naționale. Le știe fiecare din istorie, Mișcarea lui Horia, Cloșca și Crișan. Apoi în anul 1821 Tudor Vladimirescu în Oltenia. Mai tîrziu cu cîțiva ani, în 1848 toți românii în toate provinciile Moldova, Muntenia și Ardeal, au pornit o mișcare mare ca să încerce a-și croi un alt viitor. Mai reușită a fost această mișcare în Ardeal, unde tînărul Avram Iancu, în vîrstă numai de 23 ani, s'a pus în fruntea Moșilor și a uimit lumea cu vitejia românească. Ultima mișcare mare care a zguduit sufletul românesc întreg, a fost aceea dinainte de războiul cel mare.

Pregătirea sufletească pentru unire a fost cea mai mare mișcare pe care a trăit-o și pregătit-o neamul nostru în trecut. Pentru ea s'au făcut nesfîrșite jertfe omenești. Este destul să ne gîndim la toți aceia care au murit în anii războiului pe toate dealurile și prin toate văgăunile de munți sfîrtecați, zdrobiți în mii de

bucăți, de multe ori fărîmițați de așa fel încît numai bunul Dumnezeu cu puterea Sa cea mare, i-ar mai putea aduna la un loc.

Toți aceștia au murit cu drag, pentru ca ei își dadeau seama ca jertfa lor va însemna un pas înainte pentru înfăptuirea idealului sfînt pentru care au trăit.

O mișcare produce totdeauna o stare sufletească pentru cei care trăiesc și o simt, încît sunt în stare în orice clipă sășpi dea viața pentru ea.

PRIN CE SE CARACTERIZEAZĂ O MIȘCARE NAȚIONALĂ ?

Pentru a înțelege mai bine, ce este și ce vrea mișcarea legionară ne vom opri puțin să mai judecăm asupra celorlalte mișcări din trecutul nostru, pe care le-am amintit. Să vedem care sunt punctele de temelie ale unei mișcări.

I. După cum s'a văzut, o mișcare interesează totdeauna întreg neamul, nu numai pe vreo cîțiva inși din sînul său. Și cărturari și țărani și bătrâni ca și pe cei tineri mai ales.

II. O mișcare are la baza ei totdeauna o credință, și vrea să înfăptuiască un ideal. La temelia unei mișcări naționale nu stau niciodată interese mărunte sau personale,

III. Marile idealuri, după cum am văzut, nu s'au împlinit niciodată stînd cu mîna în sîn, ci cu multă trudă, jertfă și sînge. Cînd este vorba de cîștigarea unui interes mărunț, omul care vrea să-l dobîndească luptă cît poate pentru el, dar nu merge pînă acolo încît să-și dea și viața. Luptătorii unei mișcări sunt însuflețiți de dorința de a se jertfi, de a muri pentru credința lor.

IV. Apoi, un alt punct principal al tuturor mișcărilor este acela, că ele au fost pornite și conduse peste tot de către tineret. Chiar dacă au interesat tot neamul așa cum am spus, totuși ele au fost conduse aproape numai de tineri. Este firesc să fie așa, pentru mai multe cauze.

Sufletul tineretului simte mai ușor dorințele și idealurile unui neam. Se ținlăcărează pentru lucruri mărețe și sfinte. Are mai multă putere, și mai multă voinicie. Totdeauna de prisos. Este avîntat și necazurile vieții nu-l încovoiaie așa de greu. Pentru aceasta mișcările mari, care au urmărit schimbări în rînduiala unui popor, au fost conduse de către oameni tineri, de multe ori chiar foarte tineri. Întreg neamul vorbește atunci prin nevinovăția și curățenia sufletului lor și își făurește o altă soartă prin faptele lor.

Care a fost urmarea acestor mișcări?

Prin jertfă totdeauna s'a biruit. Pentru a mîntui lumea din păcatul strămoșesc, Dumnezeu a trimis pe însuși Fiul Său, ca să se jertfească, să se răstignească pentru neamul omenesc. Numai răstignindu-se a putut aduce mîntuirea.

Tot asemenea a trebuit să se întîmple și cu neamul nostru. Mai mulți copii vrednici din mijlocul lui, au trebuit să se jertfească, ca să pregătească mîntuirea.

Toate jertfele care s'au făcut au adus starea de acum, adică România întregită. Toate jertfele care se vor face de acum înainte pentru ea, vor întări-o. Cu cît vom înțelege mai bine fiecare dintre noi această poruncă a jertfelor, cu atât va fi mai bine pentru țară.

MIȘCAREA LEGIONARĂ

După această abatere, pe care am făcut-o cu voia noastră, pentru a lămuri pe cetitori cam ce este o mișcare și cum au fost diferitele mișcări din trecutul nostru, iată că acum vom putea să scriem și să arătăm, mai bine înțelegeți, ce este și ce vrea mișcarea legionară.

Vom spune:

Mișcarea legionară este o învolburare a întregului neam românesc și ea urmărește să formeze un alt suflet pentru acest neam. Căci ceea ce trebuie în primul rînd schimbat la noi este sufletul. Cînd vom fi un neam cu sufletul sănătos și curat, atunci vom putea fi tari. Prin puterea noastră vom putea fi stăpîni în țara noastră.

Mișcarea legionară se deosebeste de celelalte mișcări românești. Întîi prin aceea că ea este cea dintîi care cuprinde pe tot neamul. Celelalte mișcări românești se porneau împotriva celor care ne stăpîneau, și împotriva răului care ne venea de la ei.

Mișcarea legionară s'a pornit în primul rînd împotriva răului din noi și dintre noi. Să îndrepteze păcatele care neucid sufletele și după aceea împotriva dușmanilor care se găsesc aici între noi, în statul nostru și pe pămîntul țării noastre, cu gîndul dușmănos de a se face ei stăpîni. Acest dușman este după cum am spus, jidanul, fiind mult mai primejdios decît aceia pe care i-am avut altădată.

Relele celelalte împotriva cărora s'a ridicat mișcarea legionară sunt multe: politicianismul, care asemenea unei otrave, se strecoară în toate asezămintele statului, cum este Biserica, școala, administrația, și pe unde ajunge nimicește totul cum nimicesc cariile lemnul. Apoi necinstea, hoția și trîndăvia, bacșiușul și lenea, care sunt dușmanii primejdiosi împotriva cărora s'a ridicat ca o furtună această mișcare tînără a legionarilor.

Rostul acestei mișcări își dă fiecare seama cît este de însemnat:

Mișcarea legionară vrea, ca pe pămîntul țării noastre să crească numai grîu curat, neghina trebuie nimicită, smulsă și aruncată în foc.

GREA TREABĂ

De bună seamă că fiecare român cumsecade va zice: treabă bună vrea să facă mișcarea legionară, dar greu de tot va merge acest lucru.

Așa este !

Foarte greu lucru este de făcut. Căci nimic nu este mai greu de îndeplinit decât să întorci pe un om de pe drumul cel greșit și să-l faci să se schimbe, să aibă alte purtări, altă viață. Să fie cinstit, harnic, cu frica lui Dumnezeu, iubindu-și neamul și jertfindu-se pentru el. Este greu cu un om, d'apoi cu un neam ! Dar totuși se poate. Încetul cu încetul, cu răbdare multă și cu dragoste multă se va întâmpla de bunăseamă și aceasta. Sunt semne foarte grăitoare că nu este departe ziua, când acest neam va vedea în Mișcarea Legionară singura cale de a se mîntui.

LEGIUNEA ESTE O SCOALĂ

Acum se pune întrebarea: prin ce mijloace, în ce fel și cum anume, va putea Legiunea să facă această transformare. Să facă această schimbare la față a României ?

Iată cum. Am spus și am arătat că Mișcarea Legionară nu este un partid politic, unde să se strîngă oamenii pentru ca să-și facă diferite socoteli și interese.

Ea este o școală. Școală adevărată, unde fiecare este preocupat să învețe, să se schimbe în fiecare zi cîte puțin, să se facă un alt om.

În școala legionară intră și învață toată lumea. Nu există scutire. Căci numai acela este și devine un bun școlar al Legiunii, care trece cu silință prin această școală.

Toate învrăjămintele legionare, toată viața aceasta cea nouă, toată credința Legiunii care trebuie să se sădească în sufletul fiecăruia, se învață în cuib.

CE ESTE CUIBUL?

Cuibul este temelia Legiunii și a mișcării legionare.

Legiunea este ca o mare familie a neamului.

Toți membrii familiei sunt între ei ca frații. În fruntea lor stă Căpitanul, ca un adevărat părinte. Toți îl iubesc și el pe toți legionarii îi iubește. Toți sunt camarazi, adică frați buni.

Cuibul este un fel de familie mai mică. Cine nu pricepe rostul cuibului nu a înțeles nimic din ceea ce vrea Legiunea. Tăria noastră și mai ales trăinicia noastră peste ani și chiar sute de ani, atîrnă de aceasta. De cum vom înțelege rostul și însemnătatea cuibului.

De aceea să explicăm cît mai pe larg toate părțile principale ale cuibului. Un cuib este "un grup de oameni sub comanda unui singur om". Numărul lor este de la trei pînă la 13. Fiecare cuib are un nume al său. De obicei numele cuibului este luat din Istorie.

Un nume de erou, de mucenic, martir sau vreo localitate importantă.

Miscarea legionară a venit cea dintîi cu acest fel de a se organiza. Ea nu a făcut ca partidele politice, să adune pe toată lumea dintr'un sat laolalt, să pună în fruntea lor un comitet și după aceea să aștepte să ajungă la putere, pentru a da posturi la cei din comitet și la alții.

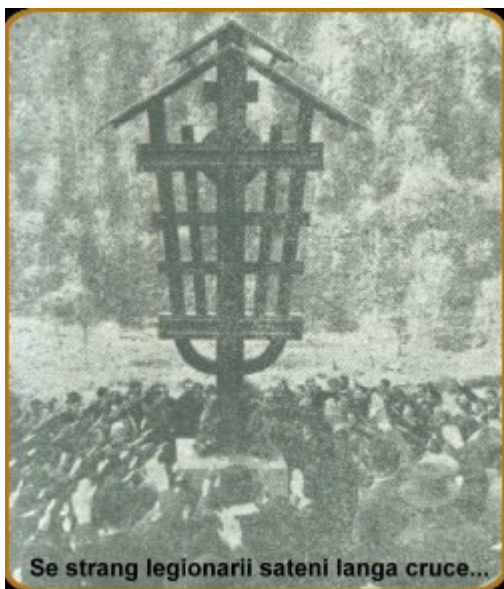
În cuib se adună toți vecinii dintr'o stradă, sau mai mulți înșiși cari și în viața lor de toate zilele se au bine și sunt prieteni. La

orice într'un cuib se strîng mai mulți slujbasi de același fel, sau mai mulți muncitori din o fabrică și așa mai departe.

Peste tot, într'un cuib legionar se adună aceia cari se cunosc, au aceeași meserie, aceleași gânduri și mai ales sunt între ei prieteni.

Într'un sat în felul acesta Miscarea legionară nu are numai un singur cuib care să o reprezinte, ci mai multe cuiburi cari toate se întrec în harnicie și fapte legionare. Laolalt ele formează o familie de cuiburi.

SEFUL CUIBULUI

Se strang legionarii sateni langa cruce...

Seful cuibului este cel mai vrednic, cel mai bun si cel mai priceput dintre membrii unui cuib. El nu este ales ci se face ascultat de catre ceilalti prin vrednicie lui, urmând ca superiorii sr-l ontreascr in functia de sef de cuib.

El are o indatorire foarte mare. Cuibul este dupr chipul si asemanarea sefului sau. Dacr seful de cuib este slab si cuibul va fi slab. Dimpotrivr, cuibul care are un sef destoinic va fi plin de vrednicie.

Seful de cuib trebuie sr se ocupe de fiecare membru in parte. Sr vadr ce prrti bune are si ce prrti rele. Este un adevrrat dascal. El prin educatie, prin pilde si prin sfaturi trebuie sr facr din oamenii pe care-i conduce adevrrati eroi. Sr fie bun, blnd, drept, viteaz si cu multr prietenie fatr de camarazii sri. Numai in felul acesta va putea el sr-i schimbe sufleteste si sr-i facr alti oameni. Crci iarrsi repetrm: Miscarea legionarr vrea sr schimbe sufletul rombnilor de astrzi. Numai in aceste mici scoli, cari sunt cuiburile si sub conducerea unor sefi buni se va putea ondeplini aceasta. Este atbt de insemnat seful de cuib, oncet chiar Crpitanul a tinut sr scrie o carte anume pentru el numita "Crrtica Sefului de Cuib".

Acolo dr toate sfaturile trebuincioase si toate regulele dupr care se conduce un cuib.

CE INVATT LEGIONARUL IN CUIB ?

I. Credinta in Dumnezeu !

Mai ontbi invatr sr-si aducr aminte de Dumnezeu si sr se roage Lui. Acesta este primul gnd dintr'o sedinta. „Sr ne rugrm lui Dumnezeu” este vorba prin care se deschide sedinta. De aceea se spune cr un cuib adunat este ca o bisericr. Nimeni nu trebuie sa vie cu voie rea.

II. Amintirea si respectul celor morti pentru Legiune.

Dupr aceea gndurile celor adunati acolo trebuie sr meargr spre cei cari s'au jertfit pentru credinta si Miscarea legionarr. Spre martirii si eroii cari si-au dat viata. In primul rnd spre acei doi sfinti ai miscrrii noastre: Ion Mota si Vasile Marin, cari s'au jertfit de bunr voie pentru slava lui Dumnezeu si a Legiunii noastre.

Apoi pentru toti ceilalti camarazi morti. Cnd facem aceasta cu credintr adevrrat, sufletele lor vin intre noi, ne ajutr si ne sfrtuiesc bine.

Pentru cr noi suntem siguri ca cei morti nu ne-au prrsit. Ei cari au fost in stare pe prmnt fiind, sa se ridice asa de aproape de ceruri, cu sigurantr cr acum cnd ei se grsesc acolo, nu ne prrsesc. Noi onsr, trebuie sr ne aducem aminte de ei, sr ne rugrm pentru ei.

SR CREADR IN LEGIUNE SI SR RMBNFI NEDESPRTIT DE EA

Tot in cuib legionarul onvatr cr, credinta legionarr pbnr la urmr va onvinge, trecnd peste toate greutrtile. Ca din suferinta si credinta fiecruia va creste invierea legionara. Invierea tarii. Pentru desteptarea din somnul acesta al mortii, datoria de onoare a fiecruui soldat din miscare este aceea de a nu trrda niciodatr Legiunea. Trrdarea e cel mai urot si misel lucru din lume. Dacr se ontmplr ca cineva sr nu mai creadr on onvierea legionarr, se duce la seful lui si-i spune acest lucru on mod clar, apoi pleacr. Dar nu trrdeazr.

CBNTECUL

In cuib legionarul mai invatr sr cante. Sr cbnte cbntece cari oi amintesc credinta lui si idealul lui. Iatr ce cuvinte frumoase spune Crpitanul despre cbntec: "Pentru a putea sr cbnti oti trebuie o anumitr stare sufleteascr. O armonie on sufletul tru. Cel ce merge sr fure pe cineva, acela nu poate cbnta. Nici cel ce merge sr facr o nedreptate. Nici cel al crrui suflet este ros de patimi si de vrrsmrsie fatr de camaradul sru. Si nici acela al crrui suflet este sterp de credintr. De nu veti putea cbnta sr stiti cr este o boalr care vr roade in adbnclul fiintei voastre sufletesti, sau ca vremea v'a turnat prcate peste sufletul curat; iar dacr nu le veti putea vindeca, sa vr dati de-o parte si sa lrsati local vostru celor ce vor putea cbnta".

CAMARADERIA

Una dintre cele mai rodnice onvrtrminte pe cari ni le dr cuibul, este camaraderia. Aici onvrtrm ca toti trebuie sa fim frati ontre noi. Toti legionarii sunt slujitorii aceleiasi credinte, poatr in pieptul lor aceleasi doruri, toti luptr pentru acelaas scop, toti au acelaas Sef. De aceea nu trebuie sa existe ontre ei nici un fel de deosebire. Cel bogat str in rnd cu cel srrac. Cel onvrtat str sub comanda unui om, mal putin onvrtat. Seful de cuib trran este ascultat de un legionar cu mai multr scoalr, dar care nu este asa vrednic. In

cuiburi se pierde deosebirea aceea grea, care frcea pe omul din popor sa stea cu prlrria in mbnr onaintea altuia, care era asa numit domn. Camarazii se iubesc ontre ei. Ei se pretuiesc dupr vrednicie. **Sufletul trebuie sa fie ales.** Omul care are suflet mare si cinstit acela se ridicr in ochii si stima celorlalti, orice meserie ar avea el. **Cine a fost prin taberile de muncr legionarr a putut vedea ce onsemneazb camaraderia.** Toti lucrau la fel, se culcau in aceleasi bordeie, mbncau aceeasi mancare. Nu se frcea nici un fel de deosebire, desi lucrau acolo deavalma, trrani, meseriasii, onvrtrtori, preoti, studenti sau profesori. Toti erau camarazi, toti erau frati.

Prin camaraderie vom ajunge sa facem din ontreg neamul nostru, cam am spus, o mare familie, ai crrei copii sa se iubeascr ca fratii chiar dacr nu au toti aceiasi ocupatie. Atunci va fi bine si vom putea spune on adevrr, ca tara noastra va fi ca un colt de rai. Aceasta este camaraderia, pe care o onvrtrm si o propovrdum prin ajutorul cuibului si a vietii celei noi care se trrieste aici. Un bun legionar este un bun camarad. In sufletul lui grsesc loc si celelalte onvrtrturi bune, cari formeazr legile cuibului, pe care le vom explica on cbteva cuvinte.

DISCIPLINA

Miscarea legionarr cere tuturor membrilor sri sa fie disciplinati. Frrr disciplinr orice societate omeneascr si orice neam se prrbuseste. Vin peste el alte neamuri cari ol strpbnesc. Unde toatr lumea vrea sa fie mai mare, nu merg lucrurile bine. Rombnul zice: unde nu-i cap, vai de picioare, adicr unde nu este ordine si disciplinr care sa rbnduiascr mersul lucrurilor si al oamenilor, este vai de lume. Nu vedem noi astrzi cbtr destrmare este pretutindenea, tocmai pentrucr oamenii nu sunt onvrutati sa fie disciplinati ! Disciplina legionarr cere sr-ti urmezi seful si la bine si la greu. Deasemenea sa o facr omul de voie buna ca pe un lucru folositor, nu de silr si greutate.

MUNCA

In cuib legionarul invatr sr munceascr. Nu numai pentru el ci si pentru tarr. Dumnezeu l-a lrsat pe om, nu ca sr trbnrdveascr ci pentru ca sr-si sfinteascr viata prin muncr. Rostul omului pe prmbnt este: munca. Insi Fiul lui Dumnezeu cbt a stat printre noi a muncit muncr grea si obositoare. Unul pe un ogor, altul pe altul, dar toti trebuie sr muncim si prin muncr sr facem fapte bune. Talantul pe care ni l-a dat Dumnezeu, nu trebuie sr-l bgrgm in prmnt ci sr ne strduim a-l intrri prin hrncia noastrr. In Romania legionarr trbnrtorii si toti cei cari fug de muncr, nu vor putea trri. In cuib inveti sr fii harnic. Un legionar niciodatr nu poate sr spunr: Am terminat, nu mai am nimic de frcut. Totdeauna el se intreabr: oare ce mai am de frcut ? Se gbndeste si porneste la fapte noi.

Mbntuirea neamului vine prin muncr. Gbnditi-vr la ziua cbnd toatr lumea, cu mic cu mare, va munci pentru binele intregului neam. Minuni se vor putea face.

TRCEREA

In scoala cuibului rombnul mai invatr un lucru nespus de bun: sr nu mai vorbeascr atbta. Invatr sr fie mai trcut. Mai putin vorbrret si mai serios.

Noi am ajuns ca babele acelea cari pleacr dimineata dupr apr si pornindu-se pe vorbr, le prinde seara si intorsul vitelor din cbmp si ele tot nu mai sfbrsesc. Vorbesc si iar vorbesc. Grina care cbntr prea mult nu face our, zice proverbul. Nici omul care vorbește mereu nu face treabr multr.

Trebuie sa ne lrsrm de obiceiul acesta urbt de a vorbi mereu, si cbnd trebuie si cbnd nu trebuie, si ce trebuie si ce nu trebuie. Omul care vorbește multe spune si prostii multe. Legionarii prin scoala lor au pornit rrsboiu impotriva vorbelor. In locul intrunirilor si al cuvbntrrilor cu vorbe plrcute dar goale, legionarii au frcut tabere de lucru, santiere si clrci, ajutorbnd pe cei srraci, pe vrduve si familiile cu copii multi. Apoi au frcut scoli, mbnrstiri, biserici, troite si drumuri. Vorba este buna, la locul ei.

EDUCATIA

Scopul acestei crrti este tocmai acela, de a arrta cum in cuib si prin ajutorul invrtrturilor ce le primim aici, trebuie sa devie fiecare din noi alt om. Educatia legionarr oti ajutr sa cunosti bine Legiunea si viata cea nour. Cine nu se strduieste sa se facr om nou, numai degeaba va purta crmasa verde si va sti sa facr un salut legionar. Nu in aceasta str schimbarea. Din om cu prcate sa te faci mai bun, mai curat. Sr devii legionar.

AJUTORAREA ALTUIA

Camarazii fiind frati intre ei trebuie sa sarr toti si sa ajute pe unul crzut in necez si nenorocire. Asa este crestinește sa ne ajutrm unii pe altii si sr nu rbdem, nici sa nu fim bucurosi de primejdia care a venit pe capul cuiva. Trebuie sa fim toti, frati la bine si la rru.

Un grup de sateni legionari, salutand...

ONOAREA

Unul din cele mai frumoase învârtminte pe care ni le dă creșterea legionară, este acela de a fi om de onoare. Poți să fii muncitor, disciplinat, trecut și cum vrei, dacă ești misel sau ticlos, nu ești bun de nimic. Despre asemenea oameni se spune că sunt: brânză bună în burduf de câine.

Om de onoare nu minte, nu face fapte ticloase, nu luptă pe la spate, nu-i secretează: El merge totdeauna pe drumul cel drept, orice greutate ar avea de întâmpinat. La onoare trebuie să țină mai mult decât la orice.

* * *

OMUL NOU

Acum după ce știm bine ce este cuibul și ce învârturi frumoase ne dă el, credem că fiecare cetitor cunoaște următorul: ce vrea Mișcarea Legionară.

Ea vrea să facă din român un om nou cu suflet nou, așa după cum l-am descris în paginile trecute. Când vom ajunge ca un sufletul fiecărui român să crească în viața cea bună, atunci Mișcarea Legionară a ajuns la culme, a biruit.

Aceasta va fi cea mai mare biruință pe care neamul românesc și-o va câștiga. „Înviearea neamului acestuia clocotește sub pământ și va izbucni în curând, luminând cu lumina ei întreg viitorul și întreg trecutul nostru ontunecat. Cel ce crede va fi biruitor!”

PROGRAMUL NOSTRU

Este un fel de boală de care suferă toată lumea străzii: fiecare întreabă de program. Ce program aveți? Este întreabarea pe care o auzi pretutindeni chiar și de la țărani. Ca și cum țara românească numai de asta ar duce lipsă, ocoloare de toate ca în Canaan. Curge lapte și miere. Să ne înțelegem iubiti cetitori.

Întâi, să vedem ce este un program. Un program este un fel de rânduiel, după care un partid zice că va conduce țara, dacă va fi chemat la putere. Adică se spune într-un program: ce va face cutare partid pentru biserică, ce va face pentru școală, pentru țărani, pentru negustori și pentru toată lumea. Cu un cuvânt, cum se va strădui partidul ca să fie bine și liniște în țară și fiecare să fie mulțumit și fericit. Acesta este un program.

Cum sunt programele partidelor politice? Apoi pe hârtie, unde sunt scrise, sunt bune toate. Nenorocirea nu stă în programe, ci în aceea că nici un partid nu se ține nici nu s-a ținut de program.

Fiecare vorbește de program când nu este la putere, iar când a ajuns să conducă, uită de orice program și face fiecare cum vrea.

În nici un program al nici unui partid politic nu scrie, că membrii partidului să facă ticloșii, să fure banii statului și să facă tot felul de afaceri pe spatele statului și al nostru. În nici un program nu scrie că să aibă cineva zece servicii cu sute de mii lei pe lună și țărânul să-și vândă pe nimica produsul lui și să fie muritor de foame.

Nicriera nu scrie că țara aceasta să fie pentru unii murmur și pentru alții ciumă. Așa că trebuie să se împrivească odată și cu povestea aceasta ticloasă a programelor de care toată lumea își bate joc.

Pentru ca să duci la îndeplinire un program în primul rând îți trebuie oameni vrednici, cinstiti, cu multă omenie și dragoste de țară, cari să vrea cu tot dinadinsul să facă acest lucru. Astfel degeaba ai program scris în carte și străduiești să faci prietenii până pe el, ori îl rozi soarecii. Ce folos de program, oricât de bun ar fi el, dacă nu sunt oameni cari să-l ducă la îndeplinire.

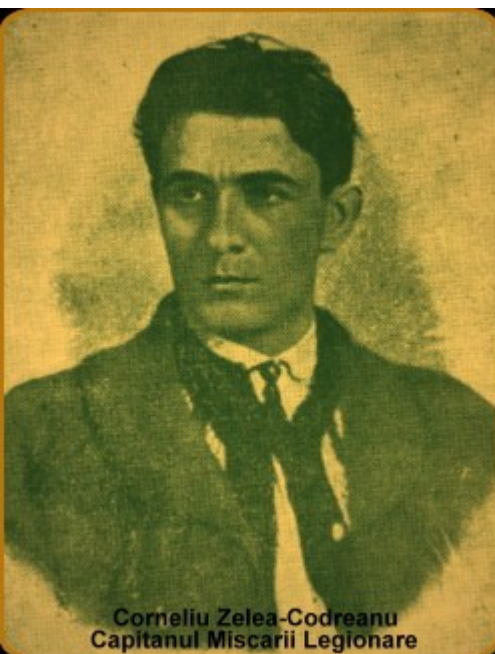
Mișcarea Legionară și Legiunea tocmai acest lucru îl urmăresc. După cum am arătat ea se luptă din răsputeri, prin învârtmintele ce le dă prin cuiburi, ca să facă oameni noi și de treabă, cu ajutorul cărora să pună apoi ordine în țară. Acesta este marele program legionar. Să facă oameni vrednici, disciplinați, cu dragoste de neam, cari să fie în stare să îndeplinească un program. Altfel totul este zadarnic.

Într-o asemenea putem da noi ca să fie mai bine înțeleasă chestiunea aceasta cu programul.

Un program este ca un fel de listă de muncă, pe care sunt scrise tot felul de lucruri. Cine va întreabă: ce listă de muncă facem pentru bine, ce fel de muncă vom munca bine? Adică este ca și cum ar zice: ce program aveți? La aceasta răspundem: ca să faci una sau mai multe feluri de muncă, trebuie mai întâi să ai din ce și cine să faci. Altfel poți face cea mai frumoasă listă pe care să scrii tot felul de lucruri, tot făcând rău dacă nu ai din ce face acele lucruri. Adică venind la program: degeaba este program frumos, dacă nu sunt oameni pentru el. Asta este totul. Omul! Omul sfînteste totul și sfînteste și programul.

În modul acesta credem că s-a înțeles și chestiunea cu programul.

ISTORIA MISCRII LEGIONARE

Corneliu Zelea-Codreanu
Capitanul Miscarii Legionare

de cuib

Dupr cum am vrzut din cuprinsul acestei crticele, Miscarea legionarr este tbnrrr. Nu are decat zece ani. Cu toate acestea are o istorie foarte sbuciumata si plinr de fapte, ca si cum ar fi de o sufr de ani. Multe necazuri si furtuni au trecut peste capul ei. Miscarea aceasta si slujitorii ei a fost cea mai prigoniir. Zeci de mii de oameni de tot felul, invrtati si trrani, tineri si bttrni si chiar femei si fete nevinovate au fost brtuti si arestati, chinuiti si persecutati numai pentru cr erau legionari si luptau pentru o zi mai buna. Vina de a fi legionar este atbt de mare incbt poate sr te coste chiar viata, cum i-a costat pe unii. Din pricina acestei prigoniiri chiar si numele organizatiei a fost mereu schimbat. In zece ani de mai multe ori. Numele unei organizatii este ca un fel de hainr care imbracr trupul el. In anii cari au trecut trupul legionar a crescut si s'a facut tot mai viguros si tare, dar a rrmas acela. Haina insr, nu.

Am artrat cr noi dintru inceput ne-am numit legionari si organizatia noastrr Legiunea "Arhanghelul Mail". Asa am trrit din 1927 pbnr in 1930, cbnd la Dumineca Floriilor am botezat organizatia noastrr si cu numele de Garda de Fier. Nu multr vreme am dus-o sub acest nume. In Ianuarie 1931 guvernul national-trrrnesc a desfiintat si a disolvat Legiunea si Garda de Fier. Pe Crpitanul organizatiei si alti sase conducrtori i-a brgat la onchisoare pentru vina de a fi organizat Garda de Fier. Dupr trei luni de onchisoare au fost eliberati, fiind achitati atbt de Tribunalul din Bucuresti, cbt si de Curtea de Apel si de Casatie.

In timpul arestrrii au fost desfiintate toate sediile noastre, s'au luat toate hbtiile, si toate actele. Guvernul nu ne mai da voie sr purtrm numele cel vechi. Ce era de frcut? Am luat alt nume. Din 1931 organizatia s'a chemat "Gruparea Corneliu Zelea-Codreanu". Asa am trrit pbnr in 1933. Dar sr vedeti ce prteam cu numele. Cbnd se prezentau legionarii la sate si spuneau cr vin in numele Gruprrii Corneliu Codreanu, lumea intreba: nu -sunteti D-voastrr legionarii cari erati in Garda de Fier? Noi sigur rrspondem: tot aceia suntem. Si neamul acesta rombnesc tot legionari ne-a zis si organizatiei, tot Gardr de Fier, ori a vrut vre-un guvern ori nu.

In toamna anului 1933 guvernul liberal, in frunte cu Duca, dupr ce ne-a lrsat de am depus liste, am cheltuit, am alergat, ne-au brtut din nou si au omorot vre-o cbtiva legionari, a desfiintat si a disolvat si Gruparea Corneliu Zelea-Codreanu, iar pe legionari i-a brgat cu miile la onchisoare. A fost un proces mare on 1934 si sute de procese mai mrrunte din care am esit cu bine. Voind sr mergem mai departe cu lupta si cu organizatia, am fost siliti sr ne lurm alt nume.

Pe la sfbrsitul anului 1934, Miscarea legionarr a luat numele de „Totul pentru Tarr”. Miscarea sau partidul "Totul pentru Tarr", avnd ca semn electoral •• un patrat cu dour puncte in mijlocul lui.

De atunci incoace sub acest nume trrim. Organizatia este recunoscutr de legile trrii. Cu toate acestea este prigonit rru si partidul "Totul pentru Tarr".

Trecbnd peste toate piedecile va merge inainte, pbnr la biruintr. Crci Miscarea legionarr, orice nume ar purta si ori cum se va chema, va birui aducbnd Neamului rombnesc INVIEREA.

CRPITANUL

Vom spune cateva cuvinte in aceastr carte despre Crpitan.

DI Corneliu Zelea-Codreanu, Crpitanul miscrrii legionare, este nrscut on 13 Septemvrie 1899, on Iasi. Este feciorul profesorului Ion Zelea-Codreanu, din Bucovina, al crui tatr a fost tran.

Viata Crpitanului a fost foarte sbuciumatr. Dupr scoala primarr a mers la liceul militar. Cbnd era in clasa cincea a intrat Rombnia in rrsboi. Atunci a plecat si el cu armata rombnr in Ardeal. Fiind prea tbnrr nu a fost primit voluntar, dar el totusi a mers. S'a purtat frumos. In timpul rzboiului a frcut scoala militar de ofiteri. Tot in acest timp a terminat liceul. Dupr pace si unire in 1919 s'a dus la Universitatea din Iasi si s'a inscris la Drept pentru a se face avocat. Aici a condus miscarea studenteascr si muncitoreascr ompotriva bolsevizmului, a jidanilor si a instreinatilor.

Vrzbnd cum conducrtorii nu se ongrijesc de drepturile rombnilor ci dimpotrivr le trrdeaza, dbnd mbna cu dusmanii, cu incr sase ortaci a voit sr pedepseascr mai multi ministri si bancheri jidani. Unul dintre ei i-a trrdat, au fost arestati si onchisi. Dupr sase luni de inchisoare fiind judecati si achitati, venind la Iasi, a grsit aici pe o mare coadr de topor, unealta streinilor care lupta impotriva miscrrii nationale, prefectul de politie Manciu.

Acesta a fost un adevrrat crru si multi studenti si tineri au fost victimele lui. Odatr la un proces voind sr-l aresteze pe Crpitan, duprce altr datr si pe el l-a brtut, a scos pistolul si l-a amenintat. Atunci

Crpitanul, aprrându-se, a tras in el si l-a omorot. A fost iar onchis si tinut mai multe luni la puscrrie. Judecat la Turnu Severin, a fost achitat din nou.

A plecat dupr aceea in Franta, ca sr-si mai inmulteascr invrtrtura. Acolo a stat 2 ani. S'a Intors on tarr tocmai in anul 1927. Imediat a onfiintat Legiunea "Arhanghelul Mihail" si miscarea legionarr, dupr cum am arrtat.

A muncit, a luptat si a suferit mult pentru aceastr miscare. A fost arestat de mai multe ori si a fost onchis. Niciodatr nu a fost condamnat. Mai tærziu in anul 1931 si 1932 a fost ales in dour rënduri deputat. In parlament a vorbit in numele neamului si a cerut, Crpitanul cel dintbui pedeapsa cu moartea pentru toti cei cari au furat banii statului si au frcut afaceri necinstite.

A mai cerut o multime de alte drepturi si legi, cari sunt scrise in alte crrti.

Insemnrm aici si onchisorile prin care a trecut Crpitanul, cu timpul petrecut in fiecare.

Prima datr a fost arestat in 29 Martie 1923 si a fost tinut pbnr in 6 Aprilie, la onchisoarea din Iasi, numitr "Poarta Verde".

Apoi in 9 Octomvrie 1923 pbnr la 30 Martie 1924 la Vrcrresti. Dupr aceea in 25 Octomvrie 1924 pbnr In 25 Maiu 1925, trecut prin Galata dela Iasi, la Focsani si Turnu-Severin.

In anul 1926 dour zile la Focsani. In 1928 a fost tinut din nou 17 zile la Galata. Apoi iarrsi la Vrcrresti, din 26 Iulie 1930 pbnr in 30 August acelas an. Anul 1931 a onceptut cu inchisoare si anume din 12 Ianuarie pbnr la 1 Aprilie. In anul 1933 in Decembrie a trebuit sa se ascundr, crci altfel o prtea rru, crci ar fi putut fi omorot. Trei luni a stat asa, apoi s'a predat la Consiliul de Rrsboiu in Martie 1934, unde a stat pbnr la 5 Aprilie, cbnd a fost eliberat.

Din inchisoare in inchisoare si-a petrecut tineretea luptbnd pentru Dreptatea Neamului rombnesc. Aceasta este pe scurt viata Crpitanului, in care si-au pus nrdejdea toti rombnii.

GENERALUL GHEORGHE CANTACUZINO GRNICERUL

Generalul Gh. Cantacuzino este unul dintre cei mai mari eroi si viteji ai trrii noastre. Intreaga viatr si-a inchinat-o Patriei si Neamului. Din copilrrie s'a pregrtit pentru a fi ostas. In armatr a urcat cu glorie toate gradele pbnr la acela de general care oi ompodobeste brtrrnetele. In timp de pace a organizat corpul grnicerilor de unde i se trage si numele de Grrnicerul. Din averea proprie generalul Cantacuzino a inzestrat si grnicerimea. In timpul rrsboiului in fruntea soldatilor sri, care-l iubeau foarte mult, a intrat in Ardeal si a dat lupte frumoase la Sebes-Avrig, Porcesti-Sibiu. In retragere s'a purtat asa de vitejeste in muntii Carpati, la Coti, incbt a oprit pe loc multr vreme pe dusman si a fost decorat cu cea mai mare decoratie rombnescr "Mihai Viteazul". In aceastr luptr a fost rrrnit si si-a pierdut vederea dela un ochiu.

Tot pentru fapte mrrete, chiar Regele nostru Ferdinand I-a citat (Irudat) cu ordin de zi, pe ontreaa armatr. A luptat cu grnicerii sri si la Oituz si in alte prrti.

Treizeci de ani a purtat haina militarr. Cbnd a desbrccat-o si acum la brtrbnete cbnd ar fi avut dreptul de odihnr, a imbrccat crmasa verde a logionarilor si a pornit la o nour brtrlie. A suferit on rbnd cu tinoretul, toate loviturile dela cei mari. A fost arestat in 1933 si dus la Jilava unde s'a culcat cu legionarii pe scbndura aspr si goalr. Viteazul care avea atbtea decoratii pentru fapte mari si patriotice, a trebuit sr ducr si viatr de inchisoare pentru dreptate. In viata civilr a fost ales de trei ori deputat luptbndu-se pentru cei nrprstuiti.

Acum str on fruntea tineretului si sub comanda Crpitanului pe care-l iubeste ca pe copilul sru. Tocmai cbnd tipream aceastr crrticicr ne-a venit vestea mortii generalului Gh. Cantacuzino. - Ne-a prrsit, ducbndu-se la ceilalti morti ai Legiunii, despre cari vom scrie in sirele urmtoare. - Dumnezeu sr-
odihneascr.

MORTII NOSTRI

Miscarea legionarr are multi morti. Oameni credinciosi cari si-au dat viata si sbngele lor scump pentru credinta sfbntr a Logiunii. Vietile for curate stau la temelia acestei credinte.

Asa au hotrrot ursitoarele, ca pentru a putea birui si sr vinr o zi mai buna pentru milioanele de rombni necrjiti, sr fie jertfiti multi legionari. Cbte unul, cbte unul, dintre cei mai buni, au trecut din lumea aceasta prmbnteascr, on ceruri.

Au lasat aici, copii, prrinti frati, surori si camarazi si au plecat. Pe drumul care nu mai are ontoarcere. Din soldatii Arhanghelului Mihail, ce erau pe prmbnt, s'au dus la El in cer. Au murit legionari din toate straturile sociale. Au murit trrani legionari si studenti, croitori si meseriasii, functionari si alti oameni invrtati. In fruntea legionarilor, cari s'au desprtit de noi, murind pentru religia crestintr si Legiune ca odinioarr muceniciei, stau: Ion Mota si Vasile Marin.

Cbnd au vazut cr dusmanii cei mari ai Bisericii si ai bunelor rbnduieli omenesti, au aprins in nenorocita de Spanie bisericile si au puscat cu mltralierele in fata chipului sfbntr al Fiului lui Dumnezeu, si din altare au frcut closete, sufletul lor s'a cutremurat si n'au mai putut rrbda. Au plecat departe sa lupte impotriva acestor fiare cu chip de om. Dumnezeu vrzbnd gbndurile lor mari si sufletele curate, i-a luat dintre noi.

Prin moartea lor asa de onlrrtoare au frcut sr se cutremure tot neamul rombnesc si chiar altele. Au sfintit credinta legionarr si au ontrrit-o.

Ei vor veghea ca aceastr miscare sa meargr pe drumul biruintii. Ei stau chezrsie cr aceastr miscare va invige si va face dreptate.

DUSMANII MISCRRII LEGIONARE

Miscarea legionarr are foarte multi dusmani. De tot felul. Acestia se straduiesc din toate puterile lor sa opreasr si sa distrugr credinta legionarr, pentru ca sa nu onvingr: Biruinta legionarismului inseamn moartea acestor dusmani.

De aceea folosesc toate mijloacele ca sa nu poatr merge legionarii inainte

Cari anume sunt dusmanii miscrrii legionare si cum lucreazr ei ?

Avem ontbiu pe JIDANI si COMUNISMUL sau bolsevismul cum i se mai zice. Jidanii au venit cu bolsevismul indemnbnd pe oameni, unii contra altora - nemai ascultbnd de Dumnezeu si de onvrtrturile Lui. Stie acum toata lumea ce prjol este in Rusia si in Spania, unde bolsevicii au ajuns sa fie mai mari. Asemenea ticlosii ca on aceste dour trri nu s'a vrzut niciodatr, de cbnd oi lumea. Jidanii ar dori ca si in tara noastr sa fie ei strpbni. De aceea rrspbndesc printre rombni comunismul. Mintind, ei cautr sa arate cr in Rusia sovieticr de cbnd strpbneste bolsevismul, este o viatr foarte plrcutr ca in rai.

Arma lor cea mai puternicr prin care lovesc in tot neamul rombnesc este gazeta, ziarul. Ori unde se aseazr mai multi jidani intr'o tarr, primul lucru pe care-l fac este acela de a pune mbna pe gazete. Ei stiu cr acela care strpbneste gazetele unei trri, este strpbnul trrii. Odatr in mbna lor gazetele, ei nu scriu decbt acele vesti si acele lucruri cari le plac lor si le convin. Nici o stire care este in contra socotelilor lor drrcesti, nu o lasr sa treacr in gazete pentru ca bietii cetitori sa nu stie adevrrul care se petrece in lume. Dau si stiri false, numai ca sr-si ajungr scopurile lor.

Pe de altr parte, avbnd gazetele la ondembnr, scriu ce vreau despre miscrrile nationale pe cari nu le pot vedea.

Numai lucruri rele spun despre miscrrile nationaliste, ca poporul sr nu aibr incredere in ele si sr nu le urmeze.

In tarr la noi aproape toate ziarele cari ies in fiecare zi, sunt ori jidovesti curate, cum este Dimineata, Lupta, Adevarul si altele, ori sunt cu multi jidani cari scriu la ele.

In felul acesta ei fac ce vreau si cu mare greutate gazetele rombnesti, putine cum sunt, pot tine piept celor jidovesti scrise in limba rombneasr.

ALTI DUSMANI

Pe lbngr comunism si jidani, alti dusmani ai miscrrii legionare sunt:

1. Rombnii ticlosi

2. Partidele politice.

Rombnii ticalosi, cari au frcut tot soiul de frrr de legi, se tem foarte mult cr atunci cbnd va invinge aceastr miscare vor fi trasi la rrspondere in fata legilor, pentru toate faptele lor. Bine nu-i va fi la nici unul care a lucrat impotriva neamului. Vine ziua de platr si rrsplatr, cbnd fiecare va da seama. Legionarii nu glumesc.

Ei (rombnii ticlosi) ar vrea ca aceastr zi sr nu vie niciodatr si de aceea luptr din rrsputeri in contra miscrrii legionare.

Partidele politice vrd cr aceastr miscare, pe zi ce trece, creste mai mult si se ontrreste. Rombnii au tot mai multr incredere on legionari si tot mai putinr in partidele vechi si cunoscute. De aceea ele se distrug, se nimicesc vrzbnd cu ochii. Se despart sr se fac tot mai multe partide mici, cari nu mai au putere si nu mai crede nimeni in ele. In acest timp legionarii se tot inmultesc si cresc. Din aceastr cauzr vine vrrsmrsia dela partidele politice. Li se duce timpul cel bun, cbnd frceau ce vreau si membrii partidelor se ombgrteau asa peste noapte.

CUM LUCREAZR ACESTI DUSMANI ?

Toti dusmanii miscrrii noastre si-au dat mbna si-au pornit sr ne nimiceasr. Ei lucreaza prin mai mulre mijloace.

In primul rbnd prin gazete, prin carti si prin tot felul de vesti mincinoase scriu numai rru despre legionari si miscarea lor.

Un cuvnt cum se cade nu grsesti.

Ce-si zic ei ?

"Dacr o sr imbuibrm capul rombnilor on fiecare zi cu cbte putinr otravr on contra legionarilor, nimeni nu va mai avea oncredere on ei".

Niciodatr nu s'a vrzut atbta urr, cbtr este azi impotriva noastr. Milioane de crtri si gazete s'au rrspbndit contra Legiunii. In aceste carti si gazete s'au scris cele mai neadevrrate lucruri pe care si-le poate un om onchipui.

BBRFIREA CONDUCTORILOR

Dar nu numai at t. Tot prin gazete si cr ti mincinoase si prin grai viu, acesti dusmani s'au aruncat asupra conductorilor miscrrii si rnai ales asupra Crpitanului, cu tot felul de b rfeli. Se leagr de viata omului, de cinstea lui si asa mai departe.

Ei stiu ca nu este adevrrat ce spun, dar putin le pasr. Trebuie ca lumea sr ajungr sr creadr toate aceste minciuni ca sr se ondeprteze de legionari.

Nimeni nu scapr dintre conductorii legionari de b rfeala aceasta ticrloasr.

Si vorba rea se duce ca vbntul. Nici nu te poti aprra.

PRIGOANA

Cu b rfeala si celelalte lucruri nu este deajuns. C nd vrd dusmanii ca nici asa nu merge si miscarea legionarr creste mereu, merg mai departe. Ei fiind la putere si av nd la ondembnr mijloace, prigonesc pe legionari. Pe toti. Dela cel mai mic p nrr la cel mai mare. Dacr este un slujbas la Stat, ol dr afarr; dacr cere si el un post, nu i se dr. Si c te alte nedreptrti. Apoi incep chinurile. Aresteazr omul pe nedrept si frrr nici o vinr. Ori dacr nu, fruresc ei vinr asa din senin. C ti si-au stricat srnrteata prin onchisori, de mizerie si de nevoi. Ba unii au si murit din pricina prigoanei, la care au fost supusi.

Dacr s'a ont mplat ca nemaiput nd suferi ai ridicat si tu odatr m bna, atunci legionarii au fost aspru pedepsiti.

Toate acestea se fac numai pentru a nimici miscarea legionarr.

DAR LEGIONARII INVING !

Toate atacurile dusmanilor, oric t de mari ar fi fost ele, s'au sdrobit de credinta si jertfa legionarr. Au stat legionarii ca muntii si toate valurile mrrii ca si toate furtunile s'au lovit de ei, dar nu i-au putut clrtina. Tot mai tari s'au frcut si tot mai multi. Dupr fiecare loviturr ei se onmulteau si cresteau. Neamul rombnesc nu a putut fi legat la ochi. El vede de unde poate sr-i vina m ntuirea si tot mai tare se strnge lbngrr legionari.

DUPR ZECE ANI

Am arrtat ca miscarea legionarr a pornit in 1927. Deci are acum zece ani. La onceput au fost numai cinci insi.

Acum, dupr zece ani de tot soiul de lovituri si chinuri, - CRPITANUL nostru spune ca suntem UN MILION.

"UN MILION de suflete de femei, de copii, de brrbati si brtr ni, cari au o credintr nour, cari trriesc, cari luptr, cari jertfesc sub steag legionar, cari asteaptr Rombnia legionarr si cred ontr'bnsa".

"UNDE V  ESTE BIRUINTA, DUSMANILOR? SI UNDE V  VA FI BIRUINTA? C CI DAC  N'ATI PUTUT NIMICI CINCI, CUM VETI MAI PUTEA NIMICI DE DOU  SUTE DE MII DE ORI CBTE CINCI ?"